

او از دفاع راست شروع کرد و بعداً خانه‌ای در جناح مقابل پیدا کرد و بی‌وقفه روی پای ضعیف‌ترش کار کرد تا اینکه بعدها همه گمان کردند ذاتاً چپ‌پا بوده است. بزرگ‌ترین قدرت او همیشه در ذهنش بود، هرچند وقتی لازم بود حضور فیزیکی قدرتمندی داشت.

روی زمین سریع روی بود و در هوا مسلط. برای بیش از دو دهه، مهاجمان مقابل صخره روسونری ناامید می‌شدند. میراث او بر پایه پیش‌بینی نخبه‌وار، قطع توپ‌های هوشمند و رهبری افسانه‌ای ساخته شد. پائولو آرام و باوقار، خود را به عنوان یکی از بزرگان تاریخ فوتبال تثبیت کرد. آن هم در زمانی که سری آ خانه بهترین مهاجمان جهان بود.

همه‌ی کلیشه‌های منفی هنر دفاعی ایتالیایی – آزار دادن، نیش‌گون گرفتن و کشیدن زیرکانه‌ی پیراهن – برای مالدینی غیرقابل تصور بود. مشخص نیست مردها بیشتر عاشقش هستند یا زن‌ها. ما در این شماره از بهترین مدافع جهان بیشتر خواهیم گفت.